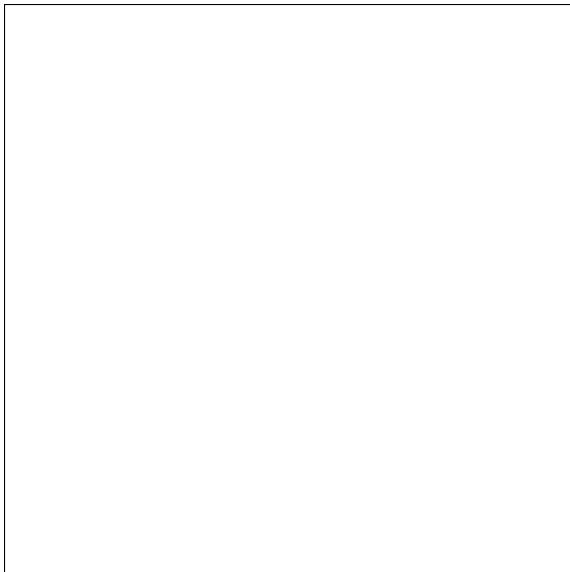

(utan bilder)

- Zuliu folktale
- Wiehan de Jager
- Aleksandra Migorska
- polska / svenska
- III nivå 4

Honungsguidens hämnad
Zemsta Paka Miodowoda

Sagor för barn på svenska

berattleser.se

Zemsta Paka Miodowoda /

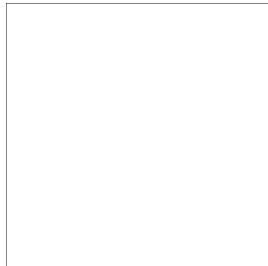
Översatt av: Aleksandra Migorska (pl), Lena
Illustrerad av: Wiehan de Jager

Skrivet av: Zuliu folktale

Normen-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattleser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erlämnande 3.0 Internasjonal Lisens.
[https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))

Oto historia o ptaku Miodowodzie Ngede oraz o chciwym młodym człowieku Gingile. Pewnego dnia Gingile polował, gdy nagle usłyszał śpiew Ngede. Na samą myśl o miodzie Gingile pociekła ślinka. Zatrzymał się i uważnie nasłuchiwał, aż odnalazł ptaka w gałęziach drzewa – tuż nad swoją głową. „Ćwir, ćwir, ćwir” – śpiewał Miodowód i przeskakiwał z jednego drzewa na drugie. Ptak zatrzymywał się od czasu do czasu, aby upewnić się, że Gingile za nim podąża.

...

Det här är historien om Ngede, honungsguiden, och en girig ung man som hette Gingile. En dag medan Gingile var ute och jagade hörde han Ngedes läte. Det började vattnas i Gingiles mun när han tänkte på honung. Han stannade och lyssnade nog och sökte tills han såg fågeln högt bland grenarna ovanför honom. ”Schitik-schitik-schitik”, kvittrade den lilla fågeln medan han flög till nästa träd och sedan nästa igen. ”Schitik-schitik-schitik”, ropade han, medan han stannade upp då och då, för att vara säker på att Gingile följde efter honom.

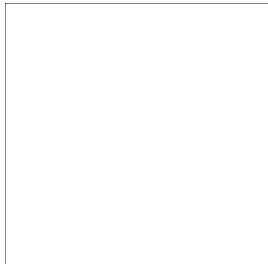
men han litade på Ngede.

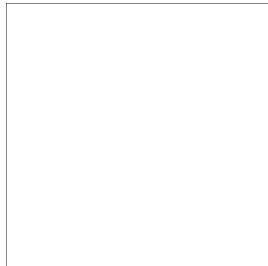
Komma hit?" Gingille kunde intet se några bin under trädet
såga: "Här är det Varför tar det så lång tid för dig att
sig sedan på en gren och läde huvudet på sned som för att
Ngede hoppade exaltterat runt bland grenarna. Han satte
efter en halvtimme kom de fram till ett stort vilt flickontråd.

...

nie widział żadnych pszczół, ale ufał Ngede.
już tutaj! Na co czekasz?!" Gingille stała pod drzewem, więc
główę w stronę Gingille, tak jakby chciał powiedzieć: "To
konarami. Następnie usiadł na jednej z gałęzi, przechylili
figowęgo. Ngede skakała jak oszalały mięǳy gęsty mięǳy

Po pot godzinie dotarli do ogromnego dzikiego drzewa

Gingile odłożył swoją włócznię, zebrał kilka suchych gałęzi i rozpalił małe ognisko. Kiedy ognisko było dobrze rozpalone, Gingile włożył długi suchy kijek w sam środek ognia. Było to wyjątkowe drewno, które wydzielają mocny dym. Gingile włożył dymiący kijek w zęby i zaczął wspinać się na drzewo.

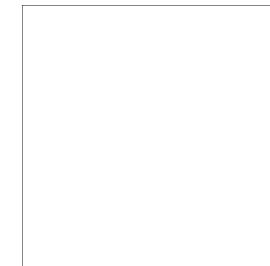
...

Så Gingile lade ner sitt jaktspjut under trädet, samlade ihop några torra kvistar och gjorde en liten brasa. När elden brann väl stack han en lång pinne i mitten av brasan. Den här typen av ved var speciellt känd för att skapa mycket rök medan den brann. Han började klättra samtidigt som han höll den kalla änden av pinnen mellan sina tänder.

Dzieci Gingille stuchają historii o Ngeede i uczą się szacunku dla matego ptačka. Dlatego zawsze gdy zbiegała miód, zostawała największy kawałek plastre miodu dla ptačka. Miodowoda.

Och pā det sattet kom det sig att Gingilles barń känner stor respekt för den lilla flagen Ngeede när de hör historien om honom. När de skördar honung lämnar de numerat alltid den största kakan till honungsguiden!

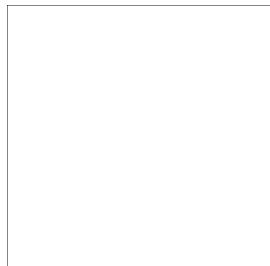
...

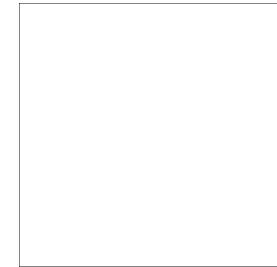

Wkrótce uszyszał głosne bzyczenie pracoptych pszczoł, które wlatwawy i wlatwawy z dzupli z uliem. Kiedy Gingille wepchnął dymany kijek do dzupli, rozszczoszczone pszczoły wyłeciały z uli! Odleciały, bo nie lubią dymu ale wcześniejsi kikły z nich bolięsie üzadliło Gingille.

Snart kunde han hora det høgjudda surrandet av arbetsande bin. De flög in och ut ur en hällighet i trädstammen. När Gingille kom fram till binas bo stack han flygande ut, arga och elaka. De flög iväg eftersom de inte in den rykande änden av pinnen i hället. Bina kom snabbt smartamma stick!

...

Kiedy pszczoły opuściły ul, Gingile włożył rękę do środka i wyjął ciężki plaster ociekający gęstym miodem, pełen tłustych i białych larw. Ostrożnie włożył plaster do torby, którą miał ze sobą i zaczął schodzić z drzewa.

...

När bina var borta tryckte Gingile in sina händer i boet.
Han tog ut fulla nävar av tung honungskaka, som
droppade av rik honung och som var full av feta, vita
larver. Han lade ner honungskakan i sin säck som han bar
över axeln och började att klättra ner för trädet.

Lampart nie zdążył zaatakować, bo Gingile zaczął szybko schodzić z drzewa. W pośpiechu nie złapał jednej z gałęzi, spadł z hukiem na ziemię i zwichnął sobie kostkę. Kulejąc, uciekał jak najszybciej potrafił. Na szczęście lampart był zbyt zaspany, aby go dogonić. W ten oto sposób Ngede zemścił się na Gingile, który dostał nauczkę.

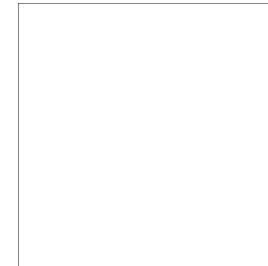
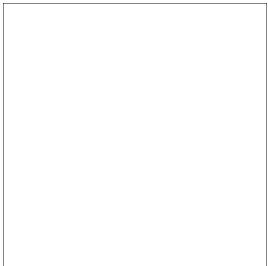
...

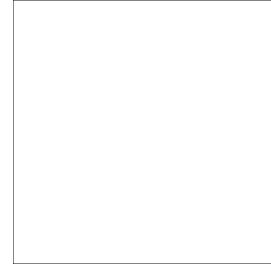
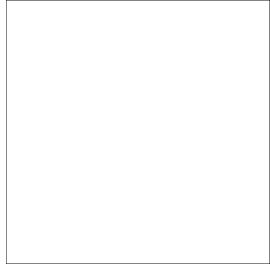
Innan leoparden kunde svinga sina klor mot Gingile
klättrade han snabbt ner från trädet. I brådskan missade
han en gren, landade med ett stort brak på marken och
stukade sin fot. Han haltade iväg så fort han kunde. Som
tur var för honom var leoparden fortfarande för sömnig
för att jaga honom. Honungsguiden hade fått sin hämnd.
Och Gingile hade fått sig en läxa.

Gingille wspinat sié na drzewo i zastanawiať sié dlačego
nie chýszy pszczot. „Może uj jest gęboko w drzewie“ -
pomyślał. Podciągnął sié na gałęzi i znalazł sié twarzą w
twarz z lampartem! Zwierzę było wściekłe, bo Gingille
zbudził go ze snu. Lampart zmrużył oczy i otworzył paszczę
peñal duzych i ostrych kłow.

...
Gingille kłotrade men undrade varför han inte hörde det
seadvanliga surrandet. Kanske bina finns dupt inne!
trädet, tänkte han för sig själv. Han drog sig upp till en
annan gren. Men istället för ett bo med bin stirrade han
rakt in i ögonen på en leopardi! Leoparden blev mycket arg
över att ha fått sin somn avbruten på ett så oartigt sätt.
Hennes ögon smalnade och hon öppnade sitt gap för att
visa sina mycket stora och mycket skarpa tänder.

Miodowód z zaciękawieniem obserwował Gingille i
oczekiwał, że w ramach podziękowania Gingille podzieli sié
z nim swoją zdobyczą. Tak przelatywał z gatęz na gatęz,
blizej i blizej ziemii. Kiedy Gingille szedł z drzewa, patka
usadowił się na połyskim kamieniu i czekał na nagrodę.
Ngede tittrade på allt som Gingille gjorde. Han forväntrade
sig att Gingille skulle ge honom en stor bit med
honungsakaka som tack till honungsguiden. Ngede flög
från gren till gren, närmare och närmare marken. Till slut
kom Gingille ner på marken. Ngede sattes sig på en sten
nara pokken och väntade på sin belöning.

Gingile zgasił ognisko, zabrał swoją włócznię i poszedł w stronę domu ignorując Ngede. Miodowód ćwierkał rozwścieczony: „ZWY-ciężca! ZWY-ciężca!”. Gingile zatrzymał się, spojrzał na ptaka i roześmiał się głośno: „Chcesz miodu, mój przyjacielu? Ale to ja wykonałem całą ciężką robotę, to mnie użadliły pszczoły. Niby dlaczego miałbym się z tobą dzielić moim miodem?” I Gingile odszedł. Miodowód był wściekły! Nikogo nie wolno tak traktować! Gingile dostanie nauczkę.

...

Men Gingile släckte elden och började gå hemåt samtidigt som han ignorerade fågeln. Ngede ropade argt ut: "SEG-err! SEG-err!" Gingile stannade, stirrade på den lilla fågeln och började skratta högt. "Vill du kanske ha lite honung, min vän? Ha, men jag gjorde allt arbete och fick ta emot alla sticken. Varför skulle jag dela något av den här underbara honungen med dig?" Därefter gick han sin väg. Ngede var rasande! Detta var inte rätt sätt att behandla honom på! Men han skulle nog få sin hämnd.

Parę tygodni później, Gingile znów usłyszał śpiew Ngede. Przypomniał mu się pyszny miód, więc bez zastanowienia znów wyruszył za śpiewem ptaka. Ngede prowadził Gingile wzduż lasu i zatrzymał się na drzewie akacji, aby odpocząć. „Ul musi być właśnie tutaj” – pomyślał Gingile. Szybko rozpalił ognisko, włożył dymiący kijek w zęby i zaczął wspinać się na drzewo. Ptak tylko siedział i przyglądał się.

...

En dag, flera veckor senare, hörde Gingile honungsropet från Ngede igen. Han kom ihåg den utsökta honungen och började ivrigt följa efter fågeln igen. Efter att ha lett Gingile längs kanten av skogen stannade Ngede för att vila i ett stort akacia-träd. Ah, tänkte Gingile. Bina måste vara i det här trädet. Han tände snabbt en eld och började klättra upp med en rykande pinne mellan tänderna. Ngede satt och tittade.